

DUCH SVATÝ VÁM PRIPOMENIE VŠETKO, ČO SOM VÁM POVEDAL
biblický komentár otca Alberta Maggi, OSM, zdroj: www.studibiblici.it

Jn 14, 23 - 29

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať; prídeme k nemu a urobíme si uňho príbytok. Kto ma nemiluje, nezachováva moje slová. A slovo, ktoré počujete, nie je moje, ale Otcovo, toho, ktorý ma poslal.

Toto som vám povedal, kým som ešte u vás. Ale Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, naučí vás všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal.

Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje. Počuli ste, že som vám povedal: Odchádzam a prídem k vám. Keby ste ma milovali, radovali by ste sa, že idem k Otcovi, lebo Otec je väčší ako ja. A povedal som vám to teraz, skôr, ako sa to stane, aby ste uverili, keď sa to stane.“

Ježišove slová, ktoré ideme komentovať sú veľmi dôležité. Ak ich pochopíme, radikálne zmenia náš vzťah k Bohu a následne aj k našim bratom. Tak sa na ne pozrime.

Ježiš odpovedá Judášovi (Júdovi), nie Išariotskému, ktorý sa ho opýtal: „Pane, ako to, že sa chceš zjaviť nám a nie svetu?“ (Jn 14, 22). Júda sa pýta Ježiša tak ako aj jeho bratia, ktorí zvykli hovoriť: „Ak robíš tieto veci, ukáž sa svetu“; nedokážu pochopiť, prečo sa Ježiš neodhalí pred ľuďmi nejakým nezvyčajným alebo okázalým spôsobom.

A tu prichádza dôležitá odpoveď, ktorú dáva Ježiš: „Ak ma niekto miluje, bude zachovávať moje slovo“; zachovávať Ježišove slová znamená uznať v nich tvorivú silu Boha a skrze toto slovo Božiu odpoveď po túžbe plnosti života, ktorú každý človek nosí vo svojom vnútri.

A Božia odpoveď na toto Ježišovo uznanie, „*môj Otec ho bude milovať*“, a mimoriadna správa: „*a my prídeme k nemu a urobíme si u neho príbytok*“. Boh odhalený Ježišom nie je ten, ktorý pohlcuje človeka pre seba, ale ten, ktorý ho posilňuje; on je Boh, ktorý je do takej miery zaľúbený do ľudí, že žiada, aby bol prijatý do ich životov, aby sa s nimi zliat - splynul, aby ich mohol posilňovať – rozširovať ich kapacitu lásky.

Človek nejde do neba, ale nebo prichádza, aby bolo v ňom; premieňajúc každého človeka a každé spoločenstvo na jediný a pravdivý svätostánok jasne odhaľujúci Božiu lásku. Tu evanjelista opäť pripomína, čo sme už čítali na začiatku tohto Evanjelia, v Prológu, „*Boh prebýva medzi nami*“¹. Svätostánok je teraz reprezentovaný každým jedným človekom a každým jedným stvorením.

¹ Jn 1, 14, z originálu je možné preložiť aj ako: „Boh rozložil svoj stan medzi nami.“

Toto nie je prísľub niečoho, čo bude po smrti, ale je to odpoveď Otca tým, ktorí prijmu Ježiša a jeho odkaz. Kto Ho nemiluje, nerešpektuje tieto slová, pretože v nich nerozlišuje tvorivú silu Boha, „A slovo, ktoré ste počuli nie je odo mňa, ale od Otca, ktorý ma poslal“, Ježiš uistuje.

Otec cez svojho Syna pokračuje vo svojej tvorivej činnosti skrze diela ktoré komunikujú život človeku. Tu je Ježišov sľub, že príde Pomocník (Paraclete), grécke slovo znamenajúce „ten, ktorý pomáha“, ktorý prichádza, aby zachránil. Tento Duch sa nazýva „Svätý“, nie pre jeho kvalitu, ale pre jeho činnosť, ktorá je na posväcovanie, čo znamená oddeľovať ľudí zo sféry Zlého.

Aká je to činnosť Ducha vo veriacich a spoločenstvách? „On vás naučí všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám ja povedal“. Ježišove slovo a jeho odkaz sú oveľa väčšie, tak obrovské, že človek vo svojom obmedzení ich nemusí pochopiť hneď; cez jedinú skúsenosť. Ale postupne ako prijíma tieto slová a ich uskutočňuje - prináša život ďalším, rozširuje svoju schopnosť milovať, dovoľuje tomuto Ježišovmu slovu, aby bolo stále viac prijímané.

Ježiš ubezpečuje, že poslaním Ducha v jeho spoločenstve nie je proklamácia niečoho nového, ale neustále pripomínanie sily Ježišovho posolstva. Ježiš uistuje, že kedykoľvek jeho spoločenstvo bude čeliť novým výzvam, novým situáciám alebo novým potrebám, Duch Svätý vždy poskytne nové odpovede.

Potom Ježiš ukončuje svoju reč hovoriac „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam“. Toto bol jeho zvyčajný pozdrav, „Ale ja vám nedávam, ako svet dáva“, takto svet adresoval tento pozdrav tým, ktorí odchádzali. Ježiš je ten, ktorý odchádza, želajúc im šťastie, a praje si, aby namali strach nechať priestor láske, ktorá zaberie priestor strachu.

Prečo Ježiš hovorí „Keby ste ma milovali, radovali by ste sa, že idem k Otcovi“? Ježiš nemyslí na svoje utrpenie, ale na ustarostenosť svojich apoštolov. On si je vedomý dobra, ktoré im jeho smrť a zoslanie Ducha Svätého spôsobí.

A potom je tu záverečné napomenutie. „A povedal som vám to teraz, skôr, ako sa to stane“. Čo sa očakáva, že sa stane? Dramatický moment Ježišovho zajatia, keď je chytený ako zločinec; dramatický moment jeho súdneho procesu, keď je odsúdený ako rúhač; a dramatický moment jeho popravy, keď je zabitý ako zatratený Bohom.

Nuž, Ježiš hovorí „A povedal som vám to teraz, skôr, ako sa to stane, aby ste uverili, keď sa to stane“; znamená to, že budú stále veriť v Ježiša Božieho Syna. Veriac v Ježiša nebudú viac veriť najvyššiemu veľkňazovi; veriac v Ježiša nebudú viac veriť v cirkevné authority a stanú sa schopnými otvoriť sa novej realite: Boh nie je ďaleko, oddelený; On sa nás pýta, či v nás môže prebývať.

On nás nežiada, aby sme žili pre Neho, ale z Neho, s Ním a tak ako On...

Preklad: Mária Veličková